KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.3.2023 r.
COM(2023) 107 final

2023/0054 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony[1], („Umowa") w związku z planowanym przyjęciem przez nią decyzji dotyczącej utworzenia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony

Umowa ma na celu zacieśnienie stosunków między stronami, które zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę między nimi we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Umowa została podpisana 11 maja 2012 r. i weszła w życie 1 sierpnia 2018 r.

2.2. Rada Współpracy

W art. 111 ust. 1 Umowy ustanawia się Radę Współpracy, w skład której wchodzą przedstawiciele Stron Umowy i która nadzoruje wykonanie Umowy. Rada bada wszelkie istotne kwestie związane z przedmiotową Umową, jak również wszelkie inne kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie, służące osiągnięciu celów Umowy. Rada Współpracy może również wydawać stosowne zalecenia, w drodze wzajemnych porozumień między dwoma Stronami.

Zgodnie z art. 112 ust. 2 Umowy Rada Współpracy może podjąć decyzję o powołaniu wyspecjalizowanych podkomitetów lub organów, które mogą pomagać jej w wypełnianiu zadań. Rada Współpracy określa skład i zadania takich podkomitetów lub organów oraz sposób ich funkcjonowania. Zarówno UE, jak i Irak wyraziły zainteresowanie utworzeniem wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej.

2.3. Planowany akt Rady Współpracy

Na swoim trzecim posiedzeniu lub, w stosownym przypadku, w drodze procedury pisemnej przed tym posiedzeniem lub po nim zgodnie z art. 10 ust. 1 załącznika I do swojego regulaminu wewnętrznego[2] Rada Współpracy ma przyjąć decyzję dotyczącą ustanowienia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej, w tym przyjęcia zakresu jego uprawnień („planowany akt"), zgodnie z art. 112 ust. 2 Umowy.

Celem planowanego aktu jest utworzenie wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej, którego zadaniem jest wspieranie Rady Współpracy w wykonywaniu jej zadań.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 załącznika I do regulaminu wewnętrznego Rada Współpracy podejmuje decyzje i wydaje zalecenia za porozumieniem Stron w przypadkach określonych w samej Umowie. Za porozumieniem Stron Rada Współpracy może podejmować decyzje i formułować zalecenia w drodze procedury pisemnej.

---

[1] Decyzja Rady (UE) 2018/1107 z dnia 20 lipca 2018 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku z drugiej strony, Dz.U. L 203 z 10.8.2018, s. 1.

[2] Decyzja nr 1/2013 Rady Współpracy UE-Irak z dnia 8 października 2013 r. w sprawie przyjęcia regulaminów wewnętrznych Rady Współpracy i Komitetu Współpracy, Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 68.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy dotyczącej utworzenia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej i przyjęcia zakresu jego uprawnień. Zarówno UE, jak i Irak wyraziły zainteresowanie utworzeniem wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej.

Proponowane stanowisko Unii opiera się na projekcie aktu Rady Współpracy w wersji zamieszczonej w załączniku do niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono również instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Współpracy jest organem utworzonym na mocy umowy, tj. Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony, podpisanej 11 maja 2012 r., która weszła w życie 1 sierpnia 2018 r.

Unia Europejska wraz z jej państwami członkowskimi jest Stroną Umowy.

Akt, który Rada Współpracy ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ decyzja Rady Współpracy, podjęta na podstawie art. 112 ust. 2 Umowy i za porozumieniem Stron zgodnie z art. 10 ust. 1 załącznika I do jej regulaminu wewnętrznego, umożliwi utworzenie wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., sprawa C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozłącznie ze sobą związane, a żaden nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel planowanego aktu dotyczy współpracy na rzecz rozwoju w Iraku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 209 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2023/0054 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony, („Umowa”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2018/1107[1] i weszła w życie w dniu 1 sierpnia 2018 r.

(2) Na mocy art. 111 ust. 1 Umowy ustanowiono Radę Współpracy, która nadzoruje wykonanie Umowy. Zgodnie z art. 112 ust. 2 Umowy Rada Współpracy może podjąć decyzję o powołaniu wyspecjalizowanych podkomitetów lub organów, które będą wspierać ją w pełnieniu zadań. Rada Współpracy określa skład i zadania takich podkomitetów lub organów oraz sposób ich funkcjonowania.

(3) Zarówno Unia, jak i Irak wyraziły zainteresowanie utworzeniem wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej w celu prowadzenia dialogu poświęconego wszystkim aspektom współpracy na rzecz rozwoju między Unią a Irakiem i promowania skutecznej realizacji unijnych programów współpracy na rzecz rozwoju w Iraku.

(4) Na swoim trzecim posiedzeniu lub, w stosownym przypadku, w drodze procedury pisemnej przed tym posiedzeniem lub po nim zgodnie z art. 10 ust. 1 załącznika I do swojego regulaminu wewnętrznego[2] Rada Współpracy ma przyjąć decyzję dotyczącą ustanowienia wyspecjalizowanego Podkomitetu ds. Współpracy Rozwojowej i przyjęcia zakresu jego uprawnień.

(5) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Radzie Współpracy, gdyż decyzja będzie wiążąca dla Unii,

---

[1] Decyzja Rady (UE) 2018/1107 z dnia 20 lipca 2018 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku z drugiej strony, Dz.U. L 203 z 10.8.2018, s. 1.

[2] Decyzja nr 1/2013 Rady Współpracy UE-Irak z dnia 8 października 2013 r. w sprawie przyjęcia regulaminów wewnętrznych Rady Współpracy i Komitetu Współpracy, Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 68.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na trzecim posiedzeniu Rady Współpracy lub, w stosownym przypadku, w drodze procedury pisemnej przed tym posiedzeniem lub po nim, opiera się na projekcie aktu Rady Współpracy określonym w załączniku do niniejszej decyzji – w sprawie powołania wyspecjalizowanych podkomitetów i przyjęcia zakresów ich uprawnień.

2. Niewielkie zmiany techniczne w brzmieniu projektu aktu Rady Współpracy mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w ramach Rady Współpracy bez konieczności przyjęcia przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący